

Η Εγκύκλιος του Μητροπολίτη Σπάρτης για την Αγία και Μεγάλη Τεσσαρακοστή

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Μονεμβασίας και Σπάρτης](#)

Την Εγκύκλιό του για την Αγία και Μεγάλη Τεσσαρακοστή εξέδωσε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μονεμβασίας και Σπάρτης κ. Ευστάθιος, στην οποία αναφέρει ότι η περίοδος αυτή αποτελεί ένα στάδιο, στο οποίο ο πιστός πρέπει να αγωνιστεί.

Μεταξύ άλλων ο Σεβασμιώτατος αναφέρει: “Η περίοδος της Μεγάλης Τεσσαρακοστής είναι μία ευκαιρία τακτοποιήσεως των εκκρεμοτήτων μας, επιγνώσεως και διορθώσεως, ψυχικής αναγεννήσεως και πνευματικής καρποφορίας, συμφιλιώσεως με τον Θεό και αποκαταστάσεως. Και όλα αυτά διορθώνονται και τακτοποιούνται κατά την περίοδο αυτήν, γιατί η Εκκλησία μας προσφέρει στον καθένα χωριστά και σε όλους μαζί τον τρόπο τον σοφό και τη μέθοδο την αποτελεσματική, αλλά και τα μέσα για την επίτευξη του σκοπού, που είναι η σωτηρία μας και η αναγέννησή μας”.

Αναλυτικά η Εγκύκλιος:

Άγαπητοί μου Χριστιανοί,

Ἡ περίοδος τῆς ἁγίας καί Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς πού ἀνοίγεται μπροστά μας

ἔχει ἰδιαίτερη σημασία καί πρέπει νά τήν ἀξιοποιήσουμε πνευματικά, ὅσο γίνεται καλύτερα.

«Στάδιο τῶν ἀρετῶν» τήν ὀνομάζουν οἱ ἐμπνευσμένοι καί θεοφώτιστοι ὑμνογράφοι τῆς Ἐκκλησίας μας καί παρακινοῦν τόν κάθε χριστιανό πού ἐπιθυμεῖ νά γίνει καλύτερος καί νά ἀνέβει ψηλότερα, ἐγκαταλείποντας τή γήινη νοοτροπία, μέ προθυμία νά εἰσέλθει σ' αὐτό τό Στάδιο καί μέ ἐπιθυμία ἀγωνιστική νά ἀποκτήσει ὅσες ἀρετές δέν ἔχει ἢ νά αὐξήσῃ ἐκεῖνες πού ὑπάρχουν.

Κανένας δέν εἶναι τέλειος, ἂν δέ θέλει νά γίνει τελειότερος. Ὅλοι ἔχουμε ἀδυναμίες καί πικραίνουμε τόν Κύριό μας μέ τά λάθη μας ἢ τίς παραλείψεις μας. Ἐπομένως πρέπει νά εὐρίσκουμε εὐκαιρίες διορθώσεως. Κανένας δέν πρέπει αὐτάρεσκα νά λέγει «ὡς ἐδῶ φτάνει». Οἱ κορυφές τῆς τελειότητος εἶναι πολλές. Σέ ὅλη τή ζωή μας πρέπει νά ἀγωνιζόμαστε γιά τήν κατάκτηση αὐτῶν τῶν κορυφῶν, ὥστε νά φθάσουμε «εἰς ἄνδρα τέλειον, εἰς μέτρον ἡλικίας τοῦ πληρώματος τοῦ Χριστοῦ». Κάνουμε λάθη καί πρέπει νά τά διορθώσουμε. Διαπράττουμε σφάλματα καί ἁμαρτίες καί πρέπει νά τίς ἐξαλείψουμε. Παραλείπουμε τά καθήκοντά μας καί τίς ὑποχρεώσεις μας καί πρέπει νά φανοῦμε συνεπεῖς. Βλέπουμε τούς ἄλλους καί ἢ τούς ἀδικοῦμε μέ τή στέρηση τῆς ἀγάπης μας πρὸς αὐτούς ἢ τούς πληγώνουμε μέ τή φαρμακερή γλῶσσα τῆς κατακρίσεως.

Ὅλα αὐτά εἶναι ἀνάγκη νά τά προσέξουμε καί νά συνειδητοποιήσουμε τίς βλαπτικές τους συνέπειες. Εἶναι ἀνάγκη νά καταλάβουμε ὅτι μέ ὅλα αὐτά πληγώνουμε καί πληγωνόμαστε, ζημιώνουμε καί ζημιωνόμαστε καί προπάντων πικραίνουμε Ἐκεῖνον πού μᾶς ἀγαπάει καί πού γιά μᾶς Σταυρώθηκε.

Ἡ περίοδος τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς εἶναι μία εὐκαιρία τακτοποιήσεως τῶν ἐκκρεμοτήτων μας, ἐπιγνώσεως καί διορθώσεως, ψυχικῆς ἀναγεννήσεως καί πνευματικῆς καρποφορίας, συμφιλιώσεως μέ τόν Θεό καί ἀποκαταστάσεως. Καί ὅλα αὐτά διορθώνονται καί τακτοποιοῦνται κατὰ τήν περίοδο αὐτήν, γιατί ἡ Ἐκκλησία μας προσφέρει στόν καθένα χωριστά καί σέ ὅλους μαζί τόν τρόπο τόν σοφό καί τή μέθοδο τήν ἀποτελεσματική, ἀλλά καί τά μέσα γιά τήν ἐπίτευξη τοῦ σκοποῦ, πού εἶναι ἡ σωτηρία μας καί ἡ ἀναγέννησή μας.

Ἀπό τήν πρώτη ἡμέρα τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς μᾶς συνιστᾷ τή συγγνώμη, χωρίς τήν ὁποία δέν μπορούμε νά κάνουμε οὔτε τό πρῶτο βῆμα, ἀφοῦ ἡ κακία, ἡ ἐμπάθεια, τό μίσος καί ὁ φθόνος πού ὑπάρχουν μέσα μας μᾶς ἐμποδίζουν νά προσευχηθοῦμε καί νά ἰδοῦμε μέ τά μάτια τοῦ σώματος καί τῆς ψυχῆς μας τόν ἄνθρωπο καί τόν Θεάνθρωπο.

Μᾶς συνιστᾷ, στή συνέχεια, ἀδιάλειπτη προσευχή, πού μᾶς ἀνακουφίζει καί μᾶς

ἐπιτρέπει νά μιᾷμε μέ τόν ἴδιο τόν Θεό καί νά φθάνουμε μέχρι τόν θρόνο του, ἀπό ὅπου θά παίρνουμε τή χάρη καί τό ἔλεός του. Μᾶς παρακινεῖ γιά νηστεία, «ἥτις ἐκτέμνει πάσαν κακίαν» καί συντελεῖ σέ μία κάθαρση σωματική καί ψυχική, πού τή νιώθουν μόνο ὅσοι τήν ἔχουν δοκιμάσει.

Μᾶς προτρέπει σέ μετάνοια, πού κρατάει στά χέρια της τό κλειδί τοῦ Παραδείσου καί πού μᾶς ἀναδίδει τήν ὁμορφιά πού μᾶς ἔκλεψε καί κατέστρεψε ἡ ἁμαρτία.

Μᾶς προτείνει τήν ταπείνωση, πού οἱ Πατέρες τήν ὀνομάζουν ὑποποιό, καί μᾶς συμβουλεύει νά μισήσουμε τόν ἐγωισμό, γιατί τόν μισεῖ καί ὁ Θεός καί μάλιστα Ἐκεῖνος «ὑπερηφάνοις ἀντιτάσσεται, ταπεινοῖς δέ δίδωσι χάριν».

Τέλος, μᾶς προσκαλεῖ στή θεία Κοινωνία, λέγοντας συχνά – πυκνά «μετά φόβου Θεοῦ, πίστεως καί ἀγάπης προσέλθετε», πού εἶναι καί τό κορύφωμα τῆς προσφορᾶς τῆς Ἐκκλησίας μας, τό τέρμα τῶν ἀγώνων μας, ἡ ἀμοιβή καί τό στεφάνωμα τῆς ψυχῆς μας.

Αὐτές τίς καρδιακές σκέψεις, ἀδελφοί μου, προσφέρω σήμερα σέ ὅλους σας ὡς τό καλύτερο μου δῶρο καί ζῶ μέ τήν ἐλπίδα ὅτι θά ἀξιοποιήσουμε τήν ἐφετινή Μεγάλη Τεσσαρακοστή καλύτερα ἀπό τίς προηγούμενες, ἀκούοντας τόν Θεῖο Λόγο Του, ὑπακούοντας στίς Θεῖες ἐντολές Του καί προσέχοντας τά εὐλογημένα καί ψυχωφέλιμα παραγγέλματα τῆς Ἐκκλησίας μας, πού εἶναι ἡ Μητέρα ὅλων, γιά τό καλό μας καί γιά τήν πνευματική μας ἀνύψωση.

Σᾶς εὐχομαι καλή Τεσσαρακοστή καί ἁγιασμένο Πάσχα.

Θερμός Εὐχέτης ὅλων σας πρός Κύριον

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ